

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

37. An qui adimplet opera injuncta intra duas hebdomadas lecretur
Iubilæum? Ex p. 5. t. 12. r. 24.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

Confessarij, vel voti. Ita Polacchus in Iubilæo, part. 1. num. 131. & part. 2. num. 147. Sanctarellus de Iubilæo, c. 4. dub. 1. & cap. 7. dub. 1. Fernandez in Medulla, part. 3. cap. 7. §. 10. num. 2. Comitulus in respons. moral. lib. 1. cap. 7. §. 10. num. 2. Comitolus in respons. moral. lib. 1. cap. 7. §. 10. num. 2. Layman in Theolog. moral. lib. 5. tract. 7. cap. 8. num. 13. & alij quod patet ex praxi. Vnde in Quadragesima publicatur Iubilæum. Item tempore quatuor temporum, aut vigiliæ; & ratio est, quia non repugnat quominus vno actu pluribus obligationibus quis satisfaciat, dummodo natura talium obligationum sit paratur, vt est in casu nostro, & ideo in Iubilæo sufficit dare elemosynam extremè indigentij, & preces audire, quas aliàs ex voto tenetur dicere, & ideo Layman ubi supra, ait quòd si Monachij Iubilæum promulgetur in Dominica oculi, illius participes fieri possunt, qui præmissis operibus in Bulla præscriptis in Dominica passionis contentur, & communicant, sicuti constat ex supradictis, consequenter tales communicantes liberi tum erunt à præcepto Ecclesiastico de Communione Paschali, quandoquidem tempus Paschale, in hac ciuitate quatuor septimanas continet, Ita ille.

RESOL. XXXV.

An si quis e. g. hic Panormi post publicatum Iubilæum visitauit Ecclesias, compulsus postea ex aliquo negotio à Panormo discedere, possit in alio loco reliqua opera præscripta facere, & Iubilæum lucrari? Ex p. 5. tit. 12. Res. 53.

1. Causa est practicabilis, & affirmatiuè respondeo, quia fauor Iubilæi est personalis, ac proinde postquam quis visitauit Ecclesias designatas, nihil refert, vbi ieiunet, & ita vbique potest eligere Confessarium eo modo quo supra dictum est. Et ita docet Layman lib. 5. tract. 7. cap. 8. num. 11. vbi sic ait. Si cuius in patria sua promulgato Iubilæo designatas ibidem Ecclesias visitet, sed eadem hebdomada causa pære peregrinationis aliò migraturus sit, vtrum ieiunium, confessionem, communionemque in alia Dicecesi peragere possit ad lucrandum Iubilæum? Resp. licet securius sit in patria, vel saltem in loco vbi Iubilæum promulgatum fuit opera omnia perficere, vnde tamen credibile illud etiam in dicto casu indulgentiam Iubilæi consecuturum esse. Quia si processio in interit, vel in Ecclesia designata oret, nihil interesse videbitur vbi ieiunet, imò etiam vbi de peccatis suis confiteatur, & communicet, cum hoc tempore cuius Ordinatio cuiusque loci exposito Sacerdoti confiteri licitum sit, sicuti ex verbis Bullæ colligitur, Ita ille.

RESOL. XXXVI.

Quis ieiunauit, & visitauit Ecclesias in prima hebdomada Iubilæi, & postea in secunda die dominico vult confiteri, & Communionem sumere; queritur, an ita lucratur Iubilæum, & Confessarius possit illum à peccatis, & censuris reservatis absolueret? Et an qui complet intra hebdomadam opera omnia in Iubilæo iniuncta, ita vt vltimum opus sit ieiunium Sabbathi, si eorum mane die dominico incidat in casum reservatum, possit ab illo virtute Iubilæi absolutione obtinere? Et quid, si post communionem Dominicæ in reservata incideret? Ex part. 3. tract. 4. Res. 152. aliàs 153.

1. Respondi affirmatiuam sententiam probabilem esse & ita illam vocat Molseus in sum. Tom. IV.

tom. 1. tract. 7. c. 16. num. 49. & 50. Bonacina de Sacram. disp. 6. q. 1. punct. 5. n. 34. & Naldus in summa, verb. Indulgentia, n. 14. asserit ita respondisse Patres Sacre Pœnitentiariæ Romanæ in Iubilæo anno 1620. licet contrariam sententiam doceat Lauorius de Iubilæo, p. 1. c. 2. n. 52. Henriquez lib. 7. cap. 11. n. 2. Nugnas in 3. p. tom. 2. q. 27. art. 3. dub. 5. Vgolinus de potest. Episcop. c. 41. §. 4. num. 5. Fernandez in exam. Theol. mor. part. 3. c. 7. §. 8. n. 3. & alij, asserentes omnia opera iniuncta in Iubilæo esse explenda physicè infra hebdomadam vnam. Verùm, vt dixi, affirmatiua opinio est probabilis, quam præter DD. citatos docuisse nonnullos patres Sœclet. IESV testatur Bonacina ubi supra, qui pro confirmatione talis sententiæ multas adducit rationes, lege illum, & non pigebit.

2. Certum tamen est, quòd si opinio negatiua esset vera licet præfatus non lucraretur Indulgentias, at tamen eius confessio peccatorum reseruatorum esset valida, quia probabilis opinio (vt alibi dictum est) confert iurisdictionem, & hoc valde notandum est; nam plures opiniones isuenientur, quæ negant confecti Iubilæum, & tamen si aliquis affirmatiuam sententiam probabilem sequi vellet, si à parte rei non esset vera, licet indulgentiam non consequeretur validè (hoc non obstante) à censuris & casibus reservatis absolueretur, & idem dicendum est de votorum commutatione.

3. Quæro tamen hic obiter, an qui compleuit intra hebdomadam omnia opera in Iubilæo iniuncta, ita vt vltimum opus sit ieiunium Sabbathi, si iterum manè in die Dominica incidat in casum reservatum possit ab illo virtute Iubilæi absolutionem obtinere: Ratio dubitandi est, quia finis talis gratiæ est obtinendi Iubilæum, quod cum iam sit obtentum, non potest quis amplius frui dicta gratia. At hoc non obstante Pater Alphonsus de Leone in tract. de Iubilæo, part. 2. sect. 5. n. 170. affirmatiuam sententiam docet, quia cum sit infra eandem hebdomadam, potest variare, & tutius procedendo iterum confiteri, & communicare, postea facere elemosynam, aut visitare Ecclesias, sua destinatione id faciendò pro vltimo opere Iubilæi; quam cautelam vidi consultam à viris doctis, etiam eis qui post communionem Dominicæ incutrerunt in reservata, nemini enim prohibetur pluries idem opus repetere pro eodem fine intra terminum concessum. Hæc omnia Leo, licet contrariam sententiam doceat Sanctarellus de Iubilæo, c. 8. dub. 6.

RESOL. XXXVII.

An qui adimplet opera iniuncta intra duas hebdomadas lucratur Iubilæum? Ex part. 5. tract. 12. Res. 24.

1. Negatiuam sententiam docet Leo de Iubilæo, p. 2. n. 8. & 169. Sanctarellus de Iubilæo, cap. 7. dub. 1. Zerola de Iubilæo, lib. 1. c. 16. q. 9. Lauorius de Iubilæo, p. 1. c. 21. n. 6. & 52. & alij, quia Bulla Iubilæi significat omnia esse præstanda intra eandem hebdomadam; sed concessio liberalis non subsistit, nisi impleatur conditio, sub quo fit, ergo &c. & ita in praxi obseruatur.

2. Sed ego alibi probabilem contrariam sententiam tenui, & nunc iterum docco, cum Ioanne Præposito in 3. p. D. Thom. q. 14. de Ind. dub. 10. n. 87. vbi sic ait. Quando in Iubilæi præscribuntur duæ septimanae, videtur aliquod opus poni posse priori aliud, posteriori septimana; ieiunia tamen quæ præscribuntur, videntur debere impleri intra eandem septimanam, quia id facit ad scopum Pontificis, videlicet ad maiorem carnis macerationem. Ita ille, & ex eadem Societate Layman lib. 5. tract. 7. cap. 8. num. 10. dub. 4. quibus adde amiciffi

Alibi in ro. 8. tr. 1. Res. 4. & in alijs eius not.

Quoad hoc inf. lege doct. Res. 39.

Alibi in Res. quæ hic est antecedens.

amicissimum P. Naldum in summ. ver. Indulgentia, n. 14. ubi sic ait: Indulgentiam Iubilaei consecutus possitne partem tantum operum implere in prima hebdomada, & partem in secunda, solet plerumque ambigi, quod & tunc contingit occasione praesentis Iubilaei, in quo dicitur (opera quaedam esse praestanda in 4. & 6. feria, & Sabbato eiusdem; vel sequentis hebdomadae) & cum contrariae de hoc essent opiniones Doctorum, nouissime consulti Patres sacrae Penitentiariae Romanae responderunt pro parte affirmatiua nempe posse partem operum impleri in prima hebdomada, & partem in secunda, & hoc procedit ex sola penitentis libera voluntate, & absque vlla Confessarij legitima concessione obtenta, id est, absque alia speciali causa prorogationis per Confessarium approbata, ita enim innuunt verba superius posita in hoc Iubilaeo anno 1620. sic etiam declaratum fuit in prorogatione eiusdem Iubilaei Romae facta pro 3. hebdomada lingua Italica, & haec mihi testatus est Illustr. & Reuer. D. Gypsius. Episcopus Arimin. modernus Urbis Gubernator vigilantissimus, suis ad me literis sub dat. Romae die 7. Martij anni praedicti, qui sane dignissimus Praeful paucis post annis interiectis Cardinalatus honore decoratus fuit. Ita Naldus ubi supr. a.

RESOL. XXXVIII.

Quis noluit lucrari Iubileum, & in secunda hebdomada die sabbatho à Deo inspiratus mutat propositum; quaritur, an possit absolui à reuerentis, & lucrari Iubileum?

Et an si aliquis omnia opera iniuncta pro consequendo Iubilaeo fecisset, & mane die Dominico vellet confiteri, & sacram Eucharistiam sumere, sed inaduertenter, & incuria aliquid cibi deglutit, vel bibit, an, hoc non obstante, possit lucrari Iubileum, & absolui à reuerentis, vel in dicto casu quid est faciendum? Ex part. 3. tr. 4. Ref. 151. alias 152.

Sup. contentis in hoc §. sup. in Ref. 25. & 26. & in Ref. 32. §. Dico quarto, &c. & inf. in Ref. sequentis doct. &c.

§. 1. Respondeo affirmatiue dummodo commutentur ieiunia in communionem, nam elemosynam, visitationem, & orationem, potest facere die Dominico. Ratio est, quia iam tempore debito confitetur, non enim obligatus erat confiteri ante Sabbatum, nam poterat mane die Dominico, & in tali casu cum ipso proceditur, ac si fuisset impotens ad ieiunium. Et ita docent Lauorius de Iubilaeo, part. 1. capit. 21. num. 53. & Sanctarellus de Iubilaeo, cap. 7. dubitat. 1. licet penes ipsum Pinellus, & Sanchez contrarium teneant.

Pro contentis hoc §. ult. inf. in tribus ultimis in Ref. 52.

2. Sed quaeret quis hic obiter, an si aliquis omnia opera iniuncta pro consequendo Iubilaeo fecisset, & mane die Dominico vellet confiteri, & sacram Eucharistiam sumere, sed inaduertenter, & incuria aliquid cibi deglutit, vel bibit, an hoc non obstante, possit lucrari Iubileum, & à reuerentis absolui? Respondeo affirmatiue, nam in tali casu Confessarius potest communionem, quam tenebatur facere in aliud opus pium commutare, & ita docet Sanctarellus de Iubilaeo, cap. 7. dub. 1. Graffius in append. lib. 2. c. 5. n. 50. & Henriquez lib. 7. cap. 10. n. 8. in fine.

RESOL. XXXIX.

In ultimo Iubilaeo Pauli VII. Pontificis Maximi fuit orta magna dissensio inter Theologos, an qui die Dominico confitetur, suis faceret Iubileum? Ex part. 2. tract. 15. & Misc. 1. Ref. 28.

Quoad hoc supr. ex Ref.

§. 1. Reuerendissimus simul & doctissimus Dominus D. Franciscus de la Riba Vicarius Gene-

ralis Illustrissimi Cardinalis ab Auria Archiepiscopus subtiliter & solide, vt in omnibus semper solet, negatiuam sententiam sustinebat, & licet tunc pro illius opinione, rationes inueniebam, non autem auctores; tandem inueni illam sententiam docere Filliuc. in quaest. moral. tom. 1. tract. 8. cap. 10. n. 272. ubi respondens ad nostrum quaesitum, ait: Fertur Clem. VIII. de hoc interrogatum respondisse non satisfacere, & vigore sui Iubilaei non posse penitentem absolui à reuerentis in die Dominico vnde expirabit quoad hanc facultatem, media nocte Sabbathi. Concessit tamen Penitentiariis S. Petri, vt absoluerent etiam die Dominico, quod etiam fertur praetissime Innocent. IX. cuidam Episcopo idem petenti. Itaque de rigore textus, confessio debet fieri ante diem Dominicum, dicitur enim intra hoc tempus primae, scilicet, vel secundae hebdomadae confiteantur, & Dominica prima, vel secunda sumant Eucharistiam. In die Dominico tamen quo solet promulgari, non videtur dubium, confessionem in illo factam valere à tempore post publicationem. Haec Filliuc. & hanc sententiam docet etiam Portel in dubiis, Regularium, tom. 1. ver. indulgentia num. 6. & inclinatur noster Alphonsus de Leone tract. de Iubilaeo, p. 1. sect. 4. n. 161.

2. Attamen tunc sustinui, & nunc etiam teneo contrariam sententiam esse probabilem, quam docet, & tenet multis citatis, Sebastianus Aosta in exp. Bull. Cruc. q. 14. dub. 3. ubi asserit. Dubitatur tertio, vtrum in aliquibus Iubilaeis, quae confessionem intra hebdomadam requirunt, satis sit die Dominica confiteri? Cui dubitationi affirmatiue respondendum existimo cum Soto dist. 21. quaest. 2. art. 3. Nauar. notab. 19. num. 19. Henriquez c. 10. §. 8. Rodriguez §. 2. dub. 5. asserente ita vix vocis oraculo declaratum fuisse ad instantiam PP. Societatis Iesv, à Pio V. Sed cum ego rem inuestigarem, accipi ab eisdem Societ. P. P. non à Pio V. sed à Greg. XIII. hanc declarationem emanasse Anno Domini 1578. mensis Maij die 10. hanc rationem reddente. Quoniam dies Dominica habetur pro complemento hebdomadae transactae, in quo ieiunatum est. Ita Aosta, & post illum docet etiam hanc sententiam Reginald. in praxi, tom. 1. lib. 3. cap. 21. n. 173. Villalobos in sum. tom. 1. tr. 26. dub. 11. n. 17. Sanctarellus de Iubilaeo, cap. 6. dub. 1. Bonacina, de Sacram. disp. 6. q. 1. punct. 5. n. 34. Sa ver. Indulgentia, n. 13. Vega in sum. tom. 2. cap. 7. cas. 5. & noster P. Molles. in sum. tom. 2. tr. 7. n. 43. & ita etiam multi viri docti nostrae Religionis, & Societatis Iesv, à me de hac re consulti.

RESOL. XL.

Qui in die Sabbathi accessit ad confitendum, sed ob negatiuam temporis Confessarius distulit confessionem post transactum Iubileum; quaritur, an possit absolui à reuerentis post tempus elapsi Iubilaei committi? Ex part. 3. tract. 4. Ref. 146. alias 147.

§. 1. In tali casu Confessarius penitentem à censuris absoluat, & reuerentem casum, & votorum tollat; absolutionem vero à peccatis differat, & vota postea elapso illo Iubilaei spatio, confessionem peccatorum audiat, & penitentem absoluat, & vota commutet; cum illa peccata, & vota praeterita amplius non sint reseruata. Ita Henriquez lib. 7. cap. 1. n. 3. Sanchez de matrim. lib. 8. disp. 15. num. 17. Emanuel Sa ver. Indulgentia, n. 14. & alij.

2. Difficultas est, si talis post elapsum tempus Iubilaei in nouos casus reseruatos incidit, an poterit absolui? hunc casum non apud multos inuenies; amicissimus Sanctarellus de Iubilaeo, c. 8. dub. 7. & Alphonsus de Leone, de Iubilaeo, part. 2. q. 16. num. 189. negatiuam sententiam docent;